

РЕШЕНИЕ

Номер: 187 , 26.06.2019г., гр.Исперих

В ИМЕТО НА НАРОДА

ИСПЕРИХСКИ РАЙОНЕН СЪД

На тридесети май през 2019 година,

в публично заседание, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Юлияна ЦОНЕВА

Секретар: Наталия Тодорова,

Прокурор:

като разгледа докладваното от съдията гр.дело № 177 по описа за 2019 година и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.45 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД).

Постъпила е искова молба от Д.А.О., ЕГН-*****, действаща чрез упълномощен адв.В.В.,**, *съдебен адрес:***, против* Н.С.Б., ЕГН-*****, в която твърди, че на 17.10.2018г. и на 18.10.2018г. ответникът ѝ причинил непозволено увреждане, изричайки обидни думи спрямо нея, от което тя е претърпяла неимуществени вреди, изразяващи се в притеснение, срам, негативни изживявания, засягане на честта ѝ. За това свое поведение, ответникът бил признат за виновен за извършена проява на дребно хулиганство по смисъла на чл.1, ал.2 от УБДХ, с влязло в сила Решение № 65/19.10.2-018г. по АНД № 313/2018г. на РС-гр.Исперих - за това, че на посочените горе дати, в гр.Исперих, обл.Разградска, в игрална зала „Лас Вегас“ е отправил обидни думи към Д.А.О. – служителка в казиното, с което действие е осъществил от обективна и субективна страна проява, сочеща на оскърбително отношение и държание към гражданите, с което е бил нарушен обществения ред и спокойствие. Ищцовата страна твърди, че ответникът си позволил да изрече унижителни и изключително обидни думи за всяка жена в присъствието на пострадалата, които се отразили негативно върху честта и достойнството ѝ – почувствала се омерзена пред колегата си и посетителите в залата. Вследствие на случилото се изпитвала неприязън и срам на работното си място и извън него, тъй като непристойното поведение на ответника станало достояние и на други хора освен присъстващите в игралната зала. С нежелание ходела на работа, изпитвала притеснения да не се появи отново ответникът и да се държи агресивно. Във връзка с горното ищцовата страна моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника да заплати на пострадалата Д.А.О. сумата от 1 000.00 (хиляда) лева – обезщетение за претърпените от нея неимуществени вреди, описани по-горе, произтичащи от извършеното от ответника непозволено увреждане, като претендира и законната лихва върху това обезщетение, считано от датата на увреждането – 18.10.2018г. до окончателното изплащане на сумата, както и присъждане на направените по делото разноски. В съдебно заседание чрез процесуалния представител е представен Списък за разноските по чл.80 от ГПК, като е поискано заплащане на адвокатски хонорар по реда на чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата в размер на 300.00 лева.

В срока за писмен отговор на исковата молба по реда на чл.131 от ГПК, ответникът Н.С.Б., ЕГН-*****, не представя такъв. Отказал да получи съдебните книжа, с оглед на което съдът е приел редовно връчване при условията на чл.44, ал.1, изр. последно от ГПК, респ. в предоставения му срок ответникът не представя отговор, не прави искания и възражения, не сочи доказателства. В съдебно заседание не се явява и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие.

Съдът, като съобрази горното, счита, че са налице законовите предпоставки за постановяване на НЕПРИСЪСТВЕНО РЕШЕНИЕ по чл.239, ал.1, т.1 и т.2 от ГПК, без да мотивира същото по същество:

На ответника Н.С.Б., ЕГН-*****, са указани последиците от неспазването на сроковете за размяна на книжа, вкл. и неподаването на писмен отговор на исковата молба, и от неявяването

му в съдебно заседание. Ето защо съдът приема, че са изпълнени условията на чл.239, ал.1, т.1 от ГПК.

Налице са и предпоставките на чл.239, ал.1, т.2 от ГПК. Сочените в исковата молба обстоятелства се подкрепят от събраните в хода на делото писмени и гласни доказателства. Те установяват категорично и безспорно осъществен фактически състав на непозволеното увреждане (деликт) по чл.45 от ЗЗД, включващ пет предпоставки: деяние, противоправност на деянието, вина на дееца, вреда, причинна връзка между вредата и виновното, противоправно деяние. По аргумент от чл.300 от ГПК, Решението на наказателния Районен съд-гр.Исперих по АНД № 313/2018г., произнесено в административнонаказателното производство по УБДХ, е задължително за гражданския съд, изследващ последиците, настъпили от наказаната проява на дребно хулиганство и обвързва решаващия съд по въпросите относно извършването на деянието, неговата противоправност и вината на дееца. В тази връзка, като основни елементи от фактическия състав и на деликтната отговорност по чл.45 от ЗЗД в обсъждане на гражданските последици от обсъжданото деяние на ответника Н.С.Б., ЕГН-***** - дребно хулиганство по смисъла на чл.1, ал.2 от УБДХ, съдът приема за безспорно доказано, че на 17.10.2018г. и на 18.10.2018г., вследствие виновно, противоправно и наказуемо от закона поведение на същия, е причинено на ищцата Д.А.О., ЕГН-*****, непозволено увреждане, като е изрекъл спрямо нея обидни думи, от което тя е претърпяла неимуществени вреди, изразяващи се в притеснение, срам, негативни изживявания, засягане на честта ѝ. Наличието на настъпили вреди, произтичащи пряко и непосредствено от виновното, противоправно поведение на ответника (причинната връзка между тях), както и вида на тези вреди се установи в хода на делото от показанията на разпитания по делото свидетел Я С Ю – фактически съжителник на ищцата. Същият е възприел състоянието на пострадалата непосредствено след инцидента, съпреживявал е с нея всички негативни емоции, предвид близките им отношения, като възпроизвежда пред съда тези обстоятелства и описва емоционалните травми, останали у ищцата от обсъждания инцидент.

Ответникът, от своя страна, не е представил доказателства, оборващи описаните горе обстоятелства.

При преценка на обсъжданите доказателства, съдът счита, че може да се направи обоснован извод за *вероятната основателност* на иска, предявен на основание чл.45 от ЗЗД – осъдителен иск за защита на увреденото лице, което по съдебен ред търси обезщетение за причинените му от непозволеното деяние вреди, ведно със законната лихва върху стойността на обезщетението от деня на причиняване на вредите. Чрез този иск се реализира деликтната отговорност на причинителя, възникнала поради неизпълнение на общото задължение да не се вреди никому. Съгласно чл.45, ал.1 от ЗЗД, всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму.

Искът следва да бъде уважен изцяло в претендирания размер от 1 000.00 (хиляда) лева – обезщетение за претърпените от ищцата неимуществени вреди, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на увреждането – 18.10.2018г. до окончателното ѝ изплащане. При непозволеното увреждане лихвите са компенсаторни и се дължат като допълнение на обезщетението от деня на събитието - чл. 84, ал.3 от ЗЗД.

Ищцовата страна е направила изрично искане за постановяване на неприсъствено решение, съобразно изискванията на чл.238, ал.1 от ГПК.

Ищцата претендира за заплащане на разноските по настоящото дело, които са доказани в размера от 50.00 лева – заплатена ДТ при завеждане на делото. Предвид изхода на делото така претендираните разноски по производството следва да бъдат присъдени в доказания им размер, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, съразмерно на уважената част от исковете, т.е. изцяло.

Тъй като ищцата е представлявана по делото от упълномощен адвокат при предоставена безплатна правна защита и съдействие, съгласно сключения с адвоката Договор от 28.11.2018г., то съгласно разпоредбата на чл.38, ал.2 във вр. с ал.1 от Закона за адвокатурата, при осъждане на насрещната страна за разноски, адвокатът, предоставил безплатната помощ има право на адвокатско възнаграждение и то е дължимо лично на адвоката, в случая адв. В.В.,***. Претендираното от него възнаграждение в размер на 300.00 лева е съответно на дължимото, съгласно чл.7, ал.2, т.1 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и следва да му бъде присъдено.

Воден от изложените съображения, съдът

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА, на основание чл.45 от Закона за задълженията и договорите, Н.С.Б., ЕГН-***** ***, ДА ЗАПЛАТИ на Д.А.О., ЕГН-*****, *съдебен адрес: **** (чрез адв.Вл.В.), *сумата от 1 000.00 (хиляда) лева* - обезщетение за претърпените от нея *неимуществени вреди*, произтичащи от извършеното от ответника непозволено увреждане при осъществена проява на дребно хулиганство по смисъла на чл.1, ал.2 от УБДХ, установена с влязло в сила Решение № 65/19.10.2-018г. по АНД № 313/2018г. на РС-гр.Исперих, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на увреждането – 18.10.2018г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, Н.С.Б., ЕГН-*****, ДА ЗАПЛАТИ:

- на ищцата Д.А.О., ЕГН-***** *сумата от 50.00 (петдесет) лева* – направени от страната съдебни разноски, съразмерно на уважената част от иска и

- на адв.В.В.,***, предоставил на ищцата *безплатна адвокатска помощ, сумата от 300.00 (триста) лева* – дължимо възнаграждение, при условията на чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата, съразмерно на уважената част от иска.

Неприсъственото решение не подлежи на обжалване (чл.239, ал.4 от ГПК).

РАЙОНЕН СЪДИЯ: